

TÓTH Kinga

NÉNI I.

Piros köpenyes, a linóleum is, nem, az a kollégiumé. Ezé a linóleumé zöld, barnászöld és egy-egy részen feljött. Nem, az a másik épület. Itt döngölt. Nincs lealapozva a fürdőben és mindenhol ez a fehér Palmolive-szag, ezt használom itt. Világoskék a kupakja, tejes, de nem mandulás, ez az érzékeny bőrre való. A hátamon piros foltok és dudorok a medroltól, napfényallergiám van. Fényérzékeny vagyok, nem mehetek napra. A fekete ruháimban és a kibontott hajammal én vagyok a vámpír. Olvasok a strandon a fa alatt, levegőn kell lennem, az jót tesz.

A néni úszást kap és vízyinjújtást, súlyokkal húztatják a végtagjait, hogy tovább tudja használni. Rövid időkre leáll a keze vagy a lába. Gyorsan falhoz vágja magát, hogy ne essen el. Nemrég mondták meg neki, ő már tudja. Nekem most vonták kétségbe, nem egyértelmű, az is tünet ha negatív a Becset. A Becset a kedvenc, de később is negatív vagyok rá. Új gyógyszert kapok, rákos lehetek tőle. Itt még nem olvasom el részletesen a használati útmutatót és a mellékhatásokról szóló részeket, fekvőbeteg vagyok most, beveszek mindent, hogy hazamehessek. Ez csinálja a fényallergiát/fényérzékenységet, a medrol a piros púpokat. Láttál-e már pöttyös vámpírt vasláncsal és bakancsban a Balatonon a fa alatt? '99-98, nesze neked, Twillight.

MÁSİK NÉNIK

Ez a néni zacskós, minden nap háromszor telik meg neki vérrel. Kicserélik és kész, pihenjen még. Azt mondták neki, valamikor megszűnik, de nem jön be az orvosa, ő meg nem tud kimenni, pedig pénzt is adott neki. Valami nem stimmel ott, mi vérzik. 10 napja van már itt, vizsgálat, kanül, hólyagkatéter, az eredményét nem mondják meg, csak a zacskókat cserélik. Elő van írva hiszen műtétre, de most mondja valaki (a takarítónő vagy az ápoló vagy anya), hogy aki ennyit vérzik, az valószínűleg meg fog halni. Ez a néni is meg fog halni.

A parfümös néni nem. Ő olyan fittnek rémlik, akit hazaengednek. Haza azért elengednek, de időközönként mindenki visszajön. Babám, nem akarok ilyet mondani, de remélem, sokára látom, azért a kontrollokra jöjjön vissza. Ezt mondja az orvosom, akivel az erkélyen cigiztem. Egyszer nagyon megharagszik, amikor a mobilján hívom, mert szerinte nem vész helyzet. Pedig az, a vese és a mentő előtt elmegyek hozzá, mert baj van, érzem, hogy a vesémben van most. De a rákos gyógyszert írja fel megint, akkor jövök rá, amikor kiváltom. Nem veszem be.

SZÁRNYAS TÚ

Szárnyasat kérek, hegesek a vénák. Félálomban ellenőrzöm a könyökhajlatom, óvatosan nyúlok oda, vékony a bőrréteg. Nagyon érzékeny, előbb csak 1 centire felette. Ha nem tapintok műanyagot, nem vagyok kórházban. Hosszú ujjú pizsamában alszom, a pizsama ujját a tenyeremig kinyújtom, markolom. A jobb kezem a mellem alatt, kilóg a párnra, a bal magam előtt. Ha bennem van a kanül, a kanülös kezemre tekerem a takarót, hogy azt higgyem, rajtam van a pizsama, leér a kézfejem, nem vagyok itt.

A szárnyas nem marad a vénában, infúzió után kiveszik. Nem törik meg benne, nem fordul ki. Nem lesz vérömleny, és a heg is kicsi. Kézfejből is jól jön, csak ne a könyökhajlatot, undorodom az alkar belső felétől, a hajlattól. Ott azonnal beszúr a véna falánál, ha megmozdítom. Egy műanyag cső van az erembe vezetve, azon folyik a vegyszer. Ha visszafelé folyik, légbuborék kerülhet bele, meghalhatok. Nem jönnek időben, piros lesz a csöpögő, a szobatársam megtanítja letekerni és elszorítani a csövet, ha nem jönnek a jelzőcsengőre. Ha begyullad és fáj, ki tudom tépni.

Szárnyas tút kapok, szétdurrantak a vénák, használhatatlanok, azt mondják. Keménybőrűnek hívnak, alig megy át rajtam a tű, a vénám ugrós, nehéz eltalálni. A tűvel köröz a könyökhajlatomban, érzem a tű hegyét, ahogy a falát keresi, add már meg magad. Hangosan kimondom, azt kívánom, legyen egy jó vénám, amibe most sikerüljön, ne utáljanak a nővérek. Hozzám kötik a sikertelenséget.

BUBORÉK

A rózsaszín a felszívó, a feketével vagy a zölddel böksz. Két ampullát szívsz fel, kipöckölöd a légbuborékot, kinyomsz kicsit aztán cseréled a tút. Az egyik lábaddal rogyasztasz, a másikat mögéje nyújtod. A nagyujjad a csípőcsontodra teszed, hátranyújtod a középsőt, én mindig így mérem le. Kétharmadnál lesz jó. Először benyomod, ha nem jön vér, mehet tovább. Ha felbuggyan kicsit, szúrj arrébb. 22 mm, A-nak most ekkora a babája, az enyémben ciszta van, meszes a fala, nekem az a magzatom. A másik a petefészkekben, az a kisebb, de az a rossz fajtájú, nem lökődik ki, pang. Ha nem szívódik fel, ki kell venni. Akkora, mint a légbuborékok a fecskendőben, mikor összeállnak, mielőtt benyomom.

LEBEGÉS

Ne aggódjanak, most felszólítom a személyzetet, hogy tolják be a zsúrkocsit, nem fogják hallani, amikor leesnek az evőeszközök. Egy kisebb turbulenciára számíthatunk, ami megszokott, hiszen vihar felett repülünk el. Villámok csapnak alattunk, semmi vattacukor. Ilyen, amikor felmegy a láz is, rázkódás, mint a turbulencia. Aztán a kellemes lebegés. Nem hívnak az ultrahangra, hiába van benti papírom. Csúszok le a székről, mosolygok, halkan és lassan beszélek. Látom anyám arcán az ijedtséget, aztán a dühöt, most nagy balhé lesz, el fogja kapni az orvosokat. Annyit mondok csak, menjünk, úgysem értik, nem értenek hozzá, nem fogják észrevenni, itt csak rosszabbul leszek. Az emberekben nem szabad bízni, csak a falakban, azok stabilan ott vannak, amikor szédülsz. Az embernek van tempója, ahhoz igazodni kell, ha rosszul vagy, erre nincs idő. A falat kell keresni. Ezt anya meséli, hogy ezt motyogom neki, amikor kifelé megyünk és nem hagyom, hogy belékaroljak. Akkor észreveszik, a falhoz diszkréten is neki lehet dőlni.

MERÜLÉS I.

Befogom az orrom a nagy és a mutatóujjal, lezárom a két nyílást. Most nagyot fújni, amíg nem pattan. A bal csak susterreg. A szelepet sokat kell edzeni, mert megszedüljetek, nem zár jól a szelepem. A mosdókagylóban mosok hajam, kisebb az esélye, hogy belefolyik. Lemerülök, befogom az orrom. Kalapács-üllő-tengely. Sós párnát teszek alá és ráfekszem, hogy kifolyjon a víz, de

megáll. Kiszivattyúzzák és kenőcsös tampont kapok. Pimafucort, 16 vagyok és röhögök a nevén. Visszafelé az orrfülégélesztől megyek a többiekhez a kocsmába, ma már nem kell visszamennem a gimibe. Majdnem fenékgig ér a hajam, ráhúzom a fülemre és nagyon figyelek, a kíváncsi szemek nyerők. Aztán a kollégium felé menet megszédülök az úton, muszáj a fújós trükk, hogy pattanjon.

Ha füldugóval megyek a tóba, az sem jó, úgy is belemegy, igaz, kevesebb. A csontok között folyik, ahol egymáson fordulnak, oda jut be, végig a csigába, hogy megszédüljek. Tompa az autó és az is, aki beszél hozzám. Víz alatt vagyok.

Mint amikor a kádban, ha bedugod a szád és a vízbe beszélsz, úgy beszélnek hozzám. Én vagyok a kád alján, ők meg felülről el akarnak érni.

MERÜLÉS II.

Neonpink, zöld és lila az úszónadrágja, fehér kötő az elején. A combja szőrös. Ezt látom, amikor elmerülök. Hátulról löknek minket egyesével a medencébe, a túlélőösztön automatikusan elindítja a kéz- és lábtempót. Fehéren világoskék a csempe, látom a medence alját. Még nem keresnek. Az úszóbácsi lába olyan, mint a békáké, nagyokat rúg, de nem megy se előre, se hátra. Valószínű, hogy ő emelhetett ki, nem tudom, de ezután nem mehetek többet úszni fedett uszodába. Nem járhatok úszásra az iskolában sem.

Ha egy kólibacilus van a medencében, az téged megtalál, hajlamod van rá, mondja, miközben a combomba nyomja a tűt. Bekeményítem, mert hozzám nyúl, a lábamat deríti fel a szúrásra. Ide megy majd a B12 is, meg az immunerősítők. Az egyiknél benne török a tű, még egyszer szúr, előtte spray. Nagyon makacs ez a gyerek, nem tud lazítani, pedig biztos vagyok benne, tudja, hogy így jobban fáj neki. Nagykoromban a vénámba vagy a fenékizomba szúrnak, a fenék sosem fáj, a lábamat soha többé nem engedem.

BŐR

A számban a teteje kis fehér folyadékos kúp, a fogammal játszottam vele. Lyukat rágtam, kifolyt a lé, hideg volt benne. Olyan, mint a seblé, a genny íze ilyen, a vízhólyagé. A harapás után elterült a bőr, leszakadt, széles lett és sárga a fedőrétege. Ezt már nem lehetett kiharapni. A legnagyobb ötvenes, aztán átterjed a felső szájrészbe, a fogak fölé, a másik oldalra. A nyelv alá, az ínkra, sárga terülős és kis fehér pöttyösök. Új nyálkám lesz, csak a szívószál fér a számba. Azzal szívom a joghurtot, a vizet, a paradicsomlevet. A paradicsom gyulladásgátló, a só összerántja a nyálkát. A biopszia megmondja az eredetét, a pengével apró mintákat vágnak az üvegcsébe. Egy fehéret, egy sárgát, az eredmény ismeretlen. Az új bőr összetétele ismeretlen.

CSIRKÉK

Ludak másznak rajtam, madarak karcolják meg a lábaikkal a bőrt, attól ilyen borsós, kis fehér dudorok, amikor kiráz a hideg. Az igd, az allergia, a láz is csinál ilyen, nem tudni, mikor melyiknek a tünete.

A csirkék egyre közelebb vannak, ég a combom, két piros sáv a felső részen, mint a sonkadarabok, egyre élénkebb piros, erre jönnek a csirkék. A vörös aztán száradni kezd és beszürkül, azt kiabálok, üszkösödik, üszkösödik a lábam és erre jönnek a csirkék. Le akarják tépkedni a megszáradt, megkérgesedett darabokat, belecsípnek a combomba, sikítok, egyre hangosabban kiabálok, fáj és szárad és tépik a tetejét. Sokáig tart, amíg elmúlik a hatása, neked nem szabad elfogadnod, a szervezeted, a gyógyszer, ki tudja, hogy reagálsz.

A szendvicsem kell, éhes vagyok, bóják vannak az úton. 2 óra még, mire hazaérek, holnap felelek történelemből, még nem tudom a magyar részt. 192-1930, Károlyi, prefasizmus, erősödő nácizmus, előttem a töröknyvem. A szendvicsem pumpál, lüktet benne a sajt, a tépőfogam nagyon hegyes, el fogom szabni a szendvicsemet, a felét leharapom, nincs rendőr, nincs ellenőr, széttépem a sajtot is. Sárgák a bóják az ablakban, de már elhagytuk a várost, itt nincs jelzőtábla, nincs baleset. Holnap tudom az egészet, ötöst kapok, végigmondom a kül- és a belpolitikát, 1920-1930, a Károlyi, a nácik.

RINGLIS

A lóra akarok, ez nem mozdul meg alattam, ki van merevítve. A lovon átmegy egy rúd a sátor tetejéig, onnan jön le a többi is a többi figurához. Lassú a riglis, nem fogok szédülni, megnézem a parkot, körbe a dodzsemeket. Összemosódik a mintázat, kijövök egy padra. Nem kell megijedni, mindjárt elmúlik, egy kis türelem és már itt sincs. Nehéz légzés, azzal kezdődött, azzal kezdődik újra, rátelepednek a mellkasára, nem tudunk új antibiotikumot adni. Kinyitjuk a hörgőket, kitágítjuk a tüdőt, akkor nem fog fulladni. Egy kis türelem, nem fog megfulladni, nem jön vissza, sok idő eltelt, fejlődés történt, jó kezekben van, biztonságban van. Kis csengetés jelzi, ha megállítják, három kört megy még egyre lassabban. A ló ingatag, nem jó az alsó merevítése, megbillenek.

FOGMOSÓ

A kórházban szellemgyerekek járnak, elmesélik, hova tolták be őket, megmutatják a szekrényüket. A riasztót a három ágyból egynél leszerelik, az lesz a katoné. Akiket én ismerek, azoknak ugyanolyan a fogmosópoharuk, fehér és szürke meg kék pöttyök vannak rajtuk. A fogkeféket cserélik, amikor eltűnnek.

SATU

Csukja be a szemét, most elindulunk hátrafelé. Az ágyneműt lecseréltük, hogy meg tudja különböztetni az idősíkokat. A csecsemőmirigy eltűnt, az nem fog problémát okozni. Az események közti hasonlóság nem ad okot aggodalomra.

Ez az ágy közelebb van a radiátorcsőhöz, meleg a fejem, amikor odaér. a fűtéstől nem leszek lázas. Az ágynemű régi, de nem ugyanaz, a lepedő nem ugyanaz, az ágy nem ugyanaz. Nincs pumpa. Egy satuba képzelem magam, ilyen satuban van a balerina is a versben. A satu előről és hátulról is nyomja a mellkast, először az elülsőt érezni. Theospirex, Bronchowaxon. A Bronchowaxont nem szedheti autoimmun beteg. A hörgőtágító segíti a levegővételt, az immunerősítő aktivizálja az antitesteket. Az antitest nekimegy a satunak, az Egyszer volt hol nem voltban fehér ruhás vörös göndör hajú csapat rohan az erekben a rosszindulatúak után. A rosszindulatú haja is vörös és felfelé áll, vékony. Hízok, nemsokára antitest leszek, téglatest lesz a szájüregem, amikor kinyitom és befalom a rosszindulatút.

RINGLIS II.

Ha nem a lóba, az autóba, egyszerre a gázt és a féket. Egyszerre fekszem és akarok ki. Körbe járnak a kisállatok, a többszemélyes autó, be lehet a sofőr mellé ülni és megnézni, hogy milyen úton jön vissza. Túlpörög a motor, túlmegy a pulzus, túljárnak az alkatrészek, a szervek. Az autó nem mozdul, a két pedál együttes nyomása megállítja, amíg nem robban. Olyan, mint a purgatórium, mondja az író, az első, aki olvassa, körbe jár, mint a ringlis, egyre mélyebbre, de mindig körbe, nem jutni ki.

DOMESTOS

Hús sül, ahol vagyok, itt kell lenned, itt biztonságban vagy, elérni egyből mindenkit, ha rosszabbra fordul. Hús sül, a konyhához ez a szoba van a legközelebb, betömöm a törölközőkkel és az ágyneművel az ajtó alatti rést, hogy ne jöjjön be. A húst olajban sütik, a lebrögzött darabok felső rétege megpirul, a fűszerek ráégnak. Vasárnap van szabály, takarítás, fertőtlenítés, előbb porszívó, aztán baktériumölő. A sült állatdarabokból a hő kiirtja a baktériumokat, az égett zsír és hússzag előnti a tereket. Kiveszem a Domestost, a Domestos lenyomja a halottszagot. A kolbászok és a sonkák kimennek az erkélyre, hideg van, ha rosszabbra fordul. Egy sárga vödörben készítik el a folyadékot, azzal mennek végig a hús helyén. Mosogatószerből és vízből léghűtőt keverek, a mosogatószer bőrbarát és rózsaszínű. Pumpás flakont keresek, megtöltöm a keverékkel, felrázom, megpöckölöm, ahogy a fecskendő, hogy jól szórjon. Egy spricc a mell, egy a comb, a máj intenzívebb, arra félig kiürítem.

KOPORSÓ

Körbepólyálják a kezem, hogy ne mozogjak. Koporsóban vagyok és nem kapok levegőt, a koporsóban 4-12 órányi levegő van, attól függ, mennyi hely van belőle kiszorítva. Ez a koporsó elég kicsi, alacsonyan van a teteje. Fehér és fényes, mint az orrműtétnél, tudom, hogy MRI, de nem tudom meggyőzni magam róla, nem hiszem el. A tüdőm nem hisz nekem, nem engedi be a levegőt, nem emlékszem, mikor nyomom meg a gombot.

CSENDKIRÁLY

Még pontosan két percig beszélünk, utána vége. Ennél az asztalnál most nincsenek tüneteim, az asztal körül ülők nem tudnak a tünetekről. Meleg van, barna vagyok és pörgős a szoknyám és csak egy harisnya van rajtam. Fél ötig nem beszélünk, akkor jönnek ellenőrizni meg levenni. Vér van, pisi van, széklet van. Van, van, van, még pontosan két percig beszélünk, akkor jár le a lázmérő. 35, 8 ki fog húlni, az elektromos nem megbízható. Ha beteszem a füldugót, tudom folytatni a játékot, előre szólok a társaknak, hogy beteszem a füldugót és vissza is teszem és utána nem fogom hallani őket. 1960-ban ördög van a katlanban, aki először megszólal, az nem tud aludni, az nem jut ki innen.

*

SZOBORPARK sorozat, HAVIROV**3 teknő**

1
elveszik a vizet a lánytól
nem ér bele a lába
a haját hátul fogja
így vési ki a szobrász
ne lógjon a haja a vízbe
a tárolómedence sekély
nem fulladnak bele a madarak
háromszög alakú volt a medence
egy kis lépcsőfokon állt a lány
belemenjen-e a lába a víz irányába
mutatott most a betont nézi
a beton felé hajlik a kő háta
abba nyúl bele a lábujj
a lépcsőfok keskeny és magas
messze van az alja

2
a lányhoz illik a vasvirág
vasmedencében
körforgalomban
a virág igazi és szárad
az újakat nem cserélik
eltávolítják a csokrot
kiveszik a vízből

3
egy másik teknőben
fürdenek a nők
a kövek közül spriccel
alulról a kút a fémlap
amin ülnek melegszik
a naptól szilvaalakúra
faragták a feneket
fehérek fehér a hát
nincs elejük a jobb
felülről a bal alulról tartja
a fejet a központ felé
betonban fürdik

MERKÚR

ALAPRAJZ

körforgalmakkal szelik
a bányászpihenőt
a tervrajzon behajtott
tenyér az első ujjpercek
a láthatóak a 3 hoteltorony
merkúr eléri az eget
mint a zeppelin

a három torony között
vegyes kereskedés
kosárban a helyi zöldség
a főúton zöld sávok
kétkgenerációs házak épülnek
a tejjó feliratát meghagyják
a fagyi előállításán
nem változtatnak

alagutat fúrnak a vonatnak
a bányahegyek és a talajvíz
között a lyukak miatt
a talaj besüllyed
nem tölti meg a föld
a feltört vízből tavak és nádas
körülotte a maradványok
mérgező anyagok
de ahol a madarak úsznak
nincs veszély az ujjpercek között

TÖRZS

a törzset lebontották
kilenc kilométerrel távolabb
helyezik újra a részleteket
a láb alatt most is szén van
a város fedett tartály
előbb a nagy harang
ereszkedik le nyomja ki
a vizet a kicsi a nyomást
a maradványanyagot tolja
lezárja a tornyot
a fahevítő aljánál kis lyuk
ömlik a forró fém
ez a munkások kémlelője

LÁB

a tartály kanna
a sűrített levegő
két nagy lábban
a füstgyújtó fölött
a lábakra fémcizmákat
olvasztanak

NŐ

a nő a tartály része
fején sárga pattintós sisak
a kinti csatornák pattognak
feladványként tekeregnek
nem mindegyik
jut vissza a testbe
a nő számokat sorol
levegőköbmétert
a megfulladtakat
kérdézi felfedezed-e
látod-e itt víz volt
kivették a vizet
a tartálytestből

a hevítő négy tornyú
a forró levegővel csúszik
a fém a csövekbe
nem mindegyik
jut vissza a testbe
kocsi indul a tornyokba
be a táp ki a maradvány

a tervrajz bal oldalán
hajlított ujjakkal a marok
négy torony az asszony
egy torony híd a merkúrhoz
ez kisebb ez az összekötő
merkúr eléri az eget
mint a zeppelin

SPLŇTE SI VELKÝ SEN

*félkörben ülnek
a csoportoktató kettes
az alkalmat a magasabb
szintűek felügyelik
vizualizálják a legmegfelelőbb
befektetési tervet a végén
kiegyensúlyozottak
és megkönnyebbültek
mi az övé mi a tiéd
legérdekesebb a vezetőtől
kettővel jobbra szeretni akarja
a gyümölcsöket a rendező vele
készít áldokumentumot
az anyag elejére kerül
a közös levegőzés
a képzeleti lista elkészítése
eperálmok meggykompót
egyszerre koncentrálnak
a meggyfára a markoló
megtisztítja a műemléket
körbevevő parkot a vizualizált
fák a gyomok helyére mennek*

Společně uděláme z Havířova opět město mladých

jobbra

petíciógyűjtők

kismamaklubosok erőemelők

vállalati rendezvényesek

szénkitermelők motorosok

diákkör szakkör sportkör

önkénteskör adományszedők

közszolgálatiak közérdekűek

akció akció akcióemberek

aki ülve maradt el

SPOLEČNĚ VRACÍME ÚSMĚV OHROŽENÝM DĚTEM

*ebben a kampányban
addig mennek amíg
meg nem találják a megfelelő
iskolát a filmhez a főszereplő
ruhája szakadozott külleme
elesett vékony sípcsontja
kilátszik a nadrágon lyuk
ennek a kampánynak
a főszereplője magas
bizalomgerjesztő ölében
a szomorúak az éhesek
a keze cukorral és almával
tele mint a télapónak
csak öltönyös és a segítőknél
sincsenek zsákok
csomagtartóból szedik
a kellékeket az asszisztensek*

***